

disputants-הולקים ♦ ◇ קודדה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment Oמעשה-story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיטין-המביא גט ממדנה"י	מימרא												
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:												כד.
האשה עצמה מביאה גיטה, ובלבד שתהא צריכה לומר כו'	דקתני:												כד.
ש"מ.													כד.
ורב יוסף, רישא וסיפא בחוצה לארץ, מציעתא בארץ?													כד.
אין, רישא וסיפא בחו"ל, מציעתא בארץ.													כד.
ממאי?													כד.
מדקתני מה בין גט למיתת? שהכתב מוכיח, ולא קתני שהכתב ופה מוכיח.													כד.
האשה עצמה מביאה וכו'.													כד.
אשה מכי מטוי גיטה לידה איגרשה לה													כד.
באומר לא תתגרשי בו אלא בפני ב"ד פלוני.	רב הונא:												כד.
סוף סוף כי מטאי התם איגרשה בה													כד.
דאמר לה כי מטית התם אתנחיה אארעא ושקליה.	אלא אמר רב הונא בר מנחם משמיה דרב אחא בריה דרב איקא:												כד.
אי הכי, הוה ליה טלי גיטך מעל גבי קרקע													כד.
טלי גיטך מעל גבי קרקע - לא אמר כלום	ואמר רבא:												כד.
אלא, דאמר לה: הוי שליח להולכה עד דמטית התם, וכי מטית התם הוי שליח לקבלה וקבלי את גיטך.													כד.
והא לא חזרה שליחות אצל הבעל													כד.
דאמר לה: הוי שליח להולכה עד דמטית התם, וכי מטית התם שוי שליח לקבלה.													כד.
הניחא למ"ד: אשה עושה שליח לקבל גיטה מיד שליח בעלה, אלא למ"ד: אין האשה עושה שליח לקבל גיטה מיד שליח בעלה, מאי איכא למימר?													כד.
טעמא מאי - משום דאיכא בזיון דבעל, והכא בעל לא קפיד.													כד.
הניחא למ"ד: משום בזיון דבעל, אלא למ"ד: משום חצרה הבאה לאחר מיכן, מאי איכא למימר?													כד.
דאמר לה: הוי שליח להולכה עד דמטית התם, וכי מטית התם שוי שליח להולכה וקבלי את גיטך מיניה.													כד.
ואיבעית אימא, דאמר לה: הוי שליח להולכה עד דמטית התם, וכי מטית התם אימר קמי בי דינא בפני נכתב ובפני נחתם, ומשוי בי דינא שליח וליתבוה ניהליך.													כד.
הדרן עלך המביא גט.													

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

		Talmud Navigator											
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גיטין-כל הגט	מימרא												
כל גט שנכתב שלא לשום אשה - פסול.													מ
כיצד? היה עובר בשוק, ושמע קול סופרים מקרין איש פלוני מגרש את פלונית ממקום פלוני, ואמר זה שמי וזה שם אשתי - פסול לגרש בו.													כד
יתר מיכן, כתב לגרש את אשתו ונמלך, מצאו בן עירו ואמר לו שמי כשמך ושם אשתי כשם אשתך - פסול לגרש בו.													כד
יתר מיכן, היו לו שתי נשים ושמותיהן שוות, כתב לגרש את הגדולה - לא יגרש בו את הקטנה.													כד:
יתר מיכן, אמר לבלבד כתוב לאיזו שארצה אגרש - פסול לגרש בו.													כד:
כתב לגרש את אשתו ונמלך וכ' ואלא רישא במאי?													ג
בספרין העשויון להתלמד עסקינן.	רב פפא:												כד:
דיקא נמי	רב אשי:												כד:
ספרין מקרין, ולא קתני ספרין קוראין	דקתני:												כד:
ש"מ.													כד:
מאי יתר מיכן?													כד:
לא זה שנכתב שלא לשום גירושין, אלא אף זה שנכתב לשום גירושין - פסול. ולא זה שנכתב שלא לשום גירושין ידידיה, אלא אף זה שנכתב לשום גירושין ידידיה - פסול. ולא זה שלא נכתב לשום גירושין הא, אלא אף זה שנכתב לשום גירושין הא - פסול.	תנא דבי ר' ישמעאל:												כד:
מאי טעמא?													כד:
אי כתב ונתן ספר כריתות בידה, הוה אמינא למעוטי האיך קמא דלא עביד לשום כריתות, אבל כתב לגרש את אשתו ונמלך, דעביד לשום כריתות - אימא כשר, כתב רחמנא (דברים כ"ד) וכתב. אי כתב רחמנא וכתב, הוה אמינא למעוטי האי דלא איהו קא כתיב לה, אבל יש לו שתי נשים, דאיהו קא כתיב לה - אימא כשר, כתב רחמנא (דברים כ"ד) לה - לשמה.													כד:
וסיפא למה לי?													כד:
הא קא משמע לן, דאין ברירה.													כד:
כתב לגרש את הגדולה - לא יגרש בו את הקטנה.													<
קטנה הוא דלא מצי מגרש ביה, הא גדולה מצי מגרש ביה													כד:
זאת אומרת, שני יוסף בן שמעון הדרין בעיר אחת - מוציאין שטר חוב על אחרים.	רבא:												כד:
אלא מעתה, רישא דקתני:	א"ל אביי:												כד:
שמי כשמך - פסול לגרש בו	[רישא]												כד:
שני הוא דלא מצי מגרש ביה, הא ראשון מצי מגרש ביה													כד:
ולא אחר יכול להוציא עליהן שטר חוב	והא אמרינן:												כד:
אלא מאי אית לך למימר? בעדי מסירה, ור' אלעזר היא													כד:
הכא נמי בעדי מסירה ור' אלעזר היא.													כד:
כולן פוסלין בבהונה חוץ מן הראשון	רב:												כד:
אף ראשון נמי פוסל	שמואל:												כד:
ואודא שמואל לטעמיה													כד:
כל מקום ששנו חכמים גט פסול - פסול ופוסל, חליצה פסולה - פסולה ופוסלתה מן האחין.	דאמר שמואל:												כד:
שמאל ויליה - פסולות ופוסלות, קטן ואנפיליא - פסולות ואין פוסלות.	במערבא אמרי משמיה דר' אלעזר:												כד: